KUIFJE
HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
6F.
IN NEDERLAND 40 Cts
Nr 6
ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL
DUEL IN DE MANESCHIJN
en
HET FORMULIER VOOR JE ANTWOORDEN OP DE GROTE PRIJSVRAAG
jeanGrato

1765. — Ridder Philippe d'Orneval werd attaché benoemd bij de Franse ambassade in de republiek Venetië. Terwijl hij wacht om ontvangen te worden door de ambassadeur, markies de Chantreille die zijn oom is, praat hij met zijn collegas Bourcier en d'Avigny.

Je kent Venetië nog niet ? Ha, maar je komt net op tijd om de stad te leren kennen. Morgen begint de karnaval die volle zes maanden duurt !

Niemand gaat hier dan zonder masker uit. Je zult er veel pret aan beleven, dat kan ik je verzekeren !

Zijne Excellentie verzoekt ridder d'Orneval binnen te komen.

Philippe ! Ik hoop dat mijn zuster, het goed maakt en het verheugt me dat je je diplomatieke carrière hier begint.

Ik ben maar een soldaat, oom, en je zal me het diplomatiek vak helemaal moeten leren...

Tiepolo, de doge van Venetië, is een vriend van Frankrijk en staat op het punt een nieuw handelsverdrag met ons land af te sluiten. De Raad van Tien zou liever met Engeland onderhandelen. De Engelse agenten hebben meer goud...

Ja, ik snap het...

Ik vernam dat lord Hadson, Engels consul, aan de raadgevers een millioen pond wil uitbetalen indien ze de handtekening van de Doge kunnen losmaken.

Dat zal een harde strijd worden !

Bourcier en d'Avignon willen hun nieuwe collega vieren en bieden hem een fijn diner aan...

Fijn ! Ik vrees dat de rekening erg gepeperd is voor de beurs van een ambassade attaché.

Vandaag maken we geen zorgen over geld! Venetië telt zoveel speelhuizen als gondels, m'n waarde...

Je ziet er alle hoge omes. Ik stel voor de avond te besluiten in een speelzaal.

Hier is het!

Ik heb nog nooit een kaart aangeraakt en ga mee uit louter nieuwsgierigheid.

Dat lijkt me een boeiende partij. De inzetbedragen zijn interessant.

Kom, we zullen wel ergens een plaatsje vinden!

Veel geluk ! Ik tracht intussen een verfrissing te bemachtigen.
De oude weigert nog steeds in te gaan op je voorstellen ?
Ja, hij is koppig als een muilezel. Als hij van het toneel verdwenen was, ware alles veel eenvoudiger.
Knap de zaak op zoals je het verkiest, doch handel vlug !
Geef me 100.000 Pond. Hier heb je het ontvangstbewijs. Binnen de 8 dagen gaan je wensen in vervulling !
Een man ? Ben je er zeker van dat hij niets hoorde ?
Het is een pechvogel die zijn verdriet verdrinkt!
Die schurken zullen niet aarzelen de oude Doge, die naar hun mening te eerlijk is, uit de weg te ruimen.
Ik moet die man inhalen. Hij spreekt met een Engels accent...
Hohee, gondelier! Drie gouden dukaten als je die gondel kan inhalen...
Santa Madona ! Spring er in, edele heer. We halen de gondel in !
De gondelier spant de spieren en is al spoedig ter hoogte van de gondel, met de geheimzinnige Brit.
Domoor !
Jij bent het die me haast deed kantelen !
Excuseer, mijnheer, maar ik heb dringend het document nodig dat je zo even in de zak van je mantel hebt laten glijden...
Die man is dronken. Maak voort, Pietro !
Een ogenblikje! Het is niet vriendelijk me zo vlug te verlaten!

Je hebt het gewild. Ik ben niet in stemming om te gekscheren!

Bravo ! Ik ben dol op een duel in de maneschijn !

Ziezo !

Excuseer, milord, maar die uitval ken ik reeds van in m'n kinderjaren.

En dit !

Zeer grappig !

Maar jij, ken je deze ?

Franse hond !

Het zou jammer zijn niet een souveniertje van je te hebben !

En nu naar de kaai. Vlug ! Vlug ! M'n degen zal je wel aanwakkeren... De Engelsen lusten geen water, doch het zijn uitstekende zwemmers !

Een gondeltochtje gemaakt.?

Wij hebben gewonnen!

Luister, ik heb iets heel ernstigs ontdekt. We moeten dadelijk naar de ambassade toe.

Dat is de handtekening van Antonio Monaria, hoofd van de Raad van Tien. Morgen praat ik met de Doge. In zijn paleis is hij volkomen veilig. Voor deze nacht moeten we niets vrezen.

De volgende morgen in het paleis van doge Tiepolo.

Monaria verkocht aan Engeland? Dat is ernstig. Ik zal de Raad op de hoogte brengen en Monaria verjagen als een oneerlijk knecht !

Er is nog meer, Hoogheid. Uw leven is in gevaar... M'n neef hoorde twee mannen beraadslagen...

Vandaag vieren we sint Marcus, de patroon van de Republiek. U dineert met het corps diplomatique bij de president van de Raad. Dat is gevaarlijk.

Ik ga toch. Als men zo oud is als ik, heeft het leven minder belang dan de grootheid van m'n vaderland...

Volgende week: DE JEUGD VAN EDISON

Een lezer schrijft

ONZE oproep ten voordele van de weesjongen heeft zijn vruchten gedragen. Robert heeft heel wat geschenken gekregen, en vooral veel vriendschap. Dank zij ons blad heeft hij zeker enkele prettige dagen beleefd. Een lezer schreef volgend briefje dat me zo ontroerd heeft, dat ik het hieronder afdruk :

Beste Kuifje,

Hierin gesloten is er een kaartje voor die arme weesjongen Robert (weekblad Kuifje N° 1 van 1955). Mijn moeder zegt misschien krijgt hij van de Kuifjes vrienden reeds vele geschenken. Dan zullen wij hem een langer genoegen bezorgen met hem een abonnement van 3 maand op het weekblad Kuifje te geven. Hierin vindt U daarvoor 70 fr. Jammer genoeg kan moeder niet meer geven maar als de 3 maand om is zegt ze kunnen wij nog 70 fr hebben om hem terug Kuifje te bezorgen.

Beste Kuifje, alsdie arme jongen niemand meer heeft willen wij allen broers en zusters voor hem zijn, ik heb nog 4 broers en 2 zusjes.

Moeder zegt als hij met verlof mag dat hij bij ons welkom is, want waar negen aan tafel zitten, kan er wel een tiende bij.

Kun je ons het adres van deze jonge bezorgen, dan zullen wij met hem blijven briefwisselen.

De beste groeten van Edmond

DE KUIFJESLEZERS ZIJN GEESTDRIFTIG

KUIFJE heeft nog nooit zóveel geestdriftige brieven gekregen van zijn lezers als tijdens de laatste weken ! *André Rul, van Antwerpen,* schrijft : « Ik vind Kuifje fijn en lees alle verhalen. Ik ben steeds ongeduldig om het vervolg te weten. Ik vind « De Zaak Zonnebloem » geheimzinnig, en heb spijt dat Dr Vexell gedaan is. « Herrie om het Warenhuis » is pittig, « Pom en Teddy » fijn, « Bill » is knap, « 't Prinske » amusant en de rest interessant, maar te lang om te beschrijven. In één woord : « Kuifje » is prachtig ! »

« Wat ik het liefst lees in « Kuifje » is « 't Prinske », « Chlorophyl », « De Witte Ruiter » en « Pom en Teddy ». Maar « Kuifje », ik moet toch zeggen, dat ik het allemaal mooi vind », zo schrijft *Marie-Lou Pirard, van Sint-Truiden.*

« Ik ben een nieuwe, doch met veel genot lees ik uw weekblad. Al je verhalen zijn piekfijn », zo schrijft *Pierre Paelinck, van Aalst.*

Beste dank, vrienden, voor al deze aanmoedigingen. Het is voor al onze medewerkers een spoorslag om nog meer en beter werk te leveren, tot grotere vreugde van allen.

ENKELE GRAPJES

PETER van Linge, van Veendam (Groningen) is een humorist. Hij zond me enkele grapjes, waarvan ik er hier een paar overdruk :

Het toppunt van dikheid ?

Een schoenlepel nodig hebben om in zijn badkuip te geraken.

Waarom drupt een kraan ?

Omdat een kraan haar neus niet kan snuiten...

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

JAN VERDONCK is een trouw Kuifjeslezer. Hij woont echter in Canada, en zou graag willen corresponderen met postzegelverzamelaars uit België en het buitenland. Men mag hem schrijven in het Nederlands, Frans of Engels. Zijn juist adres luidt : *Jan Verdonck, Notre-Dame de Stanbridge, Ct Missisqoui, prov. Quebec, Canada.*

THEA SCHUURMAN, Eekhoornpad, 4, Amersfoort (Nederland) zou graag willen briefwisselen met een meisje van 13 à 14 jaar. Men schrijve haar rechtstreeks.

PIERRE PAELINCK, Arbeidstraat, 98, Aalst (O.VL.), zou graag willen corresponderen met een Kuifjeslezer die verschillende puntensystemen verzamelt en ruilt.

G. JOSSA, Habelstraat, 30, St-Truiden (Limburg), zou willen corresponderen met Kuifje's vrienden uit de vier windstreken. Hoe verder ze wonen hoe liever hij het heeft.

DIRK BOGAERT, Stationstraat 13, Ninove (O.VL.), zoekt een correspondent van ongeveer 12 jaar uit Vlaanderen.

JAN DE BLAUWE, Isabellalei, 44, Antwerpen, zoekt ook een correspondent. Hij zou liefst willen briefwisselen met een Kuifjeslezer uit de overzeese gebieden. Ouderdom : ongeveer 11 jaar. Belangstelling : natuur, electriciteit, knutselen, vliegtuigen, zweefvliegtuigen in het bizonder.

KRISTIAAN RASSCHERT, Stationstraat, 39, Wetteren, zou graag willen corresponderen met Kuifje's vrienden die punten willen ruilen.

C. VAN BAUWEL, Trapstraat, 18, Antwerpen, hernieuwt nogmaals zijn oproep tot Kuifjeslezers uit zijn buurt om zich bij hem aan te melden, ten einde een vrolijke club te stichten. Wie in zijn omgeving woont gaat maar eens aanbellen. Het zal hem zeker genoegen doen.

WIE een goed correspondent zoekt in eigen land of in de vreemden, schrijve een briefje naar de redactie van « Kuifje ». En dan verschijnt zijn aanvraag in ons blad !

BINNEN TWEE WEKEN
de boeiende roman
HET GEHEIM VAN DE MAN IN HET ZWART
Avonturen - Spionnage

EEN NIEUWE CLUB TE AALST

PIERRE PAELINCK, Arbeidstraat, 98, Aalst (O.VL.) heeft tevens het besluit genomen in zijn omgeving een nieuwe Kuifje's Club op te richten ! Hij is er van overtuigd dat verschillende Kuifjeslezers met hem contact zullen zoeken. Ik wens hem veel succes, en nodig onze lezers uit het Aalsterse uit, zich met Pierre Paelinck in verbinding te stellen.

ONZE KANARI

stelt het steeds zeer goed ! De redactiesecretaresse vertroetelt hem. En Tibet zorgt ook goed voor het diertje. Deze week kregen we 7 F. toegesturd van Dirk de Witte van Gent voor onze kanari. Dat is een lieve attentie, Dirk ! Je mag er van overtuigd zijn, dat we er een heel pak zaad mee gekocht hebben voor onze mooie vogel.

EEN FLINKE KUIFJE'S VRIEND

VAN een Kuifjeslezer uit het Limburgse kreeg ik volgende brief die me zeer veel genoegen heeft gedaan :

« Laatst beleefde ik een avontuurtje met een groep jongens. Ik was nog maar pas drie maand lid van de Kuifje's club. Ik ging naar school, en had zoals gewoonlijk het Kuifje's kenteken opgestoken. Aan de deur van de school gekomen, kwam een groep jongens me tegemoet gelopen.

« Daar heb je die fameuze Kuifje's vriend! » zo riep er een.

« Hé, riep een andere, kom eens hier en laat eens zien of Kuifje je ook leert vechten !... »

(Die jongens konden niet lijden dat ik veel propaganda maak voor « Kuifje ».)

Ik liet mijn schooltas vallen, maar in plaats van te vechten, bleef ik staan en begon te vertellen hoe mooi ons blad is, en welke spannende verhalen het publiceert. Langzamerhand begonnen ze te luisteren en ten slotte zegden ze, dat ze « Kuifje » ook eens zouden lezen...

Ik verzeker je echter, mijn beste Kuifje, dat ik me goed zou verdedigd hebben, indien ze toch zouden gevochten hebben. Ik zou de eer van Kuifje en zijn club hooggehouden hebben ! »

VLIEGTUIGDOCUMENTATIE

ERIK VAN DE ROSTIJNE, van Destelbergen, zou graag documentatie krijgen over vliegtuigen, de luchtvaart en al wat daarmee verband houdt. Rechtstreeks kan ik je die documentatie niet bezorgen, Erik (alhoewel je in « Kuifje » zelf toch reeds heel wat over deze onderwerpen zult aantreffen). Wend je tot de Sabena, Sabenagebouw, Brussel-Centrum.

FILMSTERREN

EDWARD PENNINCKX, van Nederokkerzeel, interesseert zich speciaal voor filmspelers. Hij zou allerlei bijzonderheden willen over het leven van de helden van het witte doek. Dat zullen de filmverdelingsmaatschappijen te Brussel je graag bezorgen, en mooie foto's ook. Je moet hen maar een briefje schrijven. De adressen vind je in het telefoonboek.

Het weekblad « KUIFJE » : 10e jaargang.
Redactie : Lombardstraat, 24, Brussel. — P.Ch.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc. — *Gedrukt in helio door :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel. — *Publiciteit :* PUBLI-Art
KUIFJE-Holland : Singel, 231, Dordrecht. — Tel. : 3653. — Giro : 199.334.
Abonnement : 4 fl. per kwartaal.

ABONNEMENT

BELGIE	3 maanden :	70 F.
	6 maanden :	135 F.
	1 jaar :	265 F.
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO	3 maanden :	80 F.
	6 maanden :	155 F.
	1 jaar :	300 F.

10-2-55

DE AVONTUREN VAN DE BUITENAAR

Lagardère gebruikt een list om Gonzague te doen bekennen, dat hij de moordenaar van de hertog van Nevers is...

DE DODE HEEFT GESPROKEN

(67) GONZAGUE aarzelde. Het angstzweet brak hem uit en zijn handen beefden. Hij was bang, doodsbang die omslag te openen. De Regent fronste de wenkbrauwen en sloeg de houding van Gonzague oplettend gade. « Wel, mijnheer de Gonzague, waarop wacht je? zei Lagardère. Waarom zoek je naar een uitvlucht? » — « Je gedrag is onbegrijpelijk, Gonzague, zei de Regent op zijn beurt, je beweert dat die omslag de waarheid bevat, waarom open je hem dan niet ? » Luid en honend klonk de lach van Lagardère door de zaal. « Ik weet waarom mijnheer de Gonzague die omslag niet durft openen ! » En hij voegde er aan toe :

(68) Hij vreest dat er iets anders op dit perkament zou kunnen staan en... ik zal hem even in de goede richting helpen. Op de rug van het document staan drie regels... DRIE REGELS MET BLOED GESCHREVEN ! » Even wachtte Lagardère om te zien welke indruk deze woorden hadden gemaakt. Al de omstaanders luisterden diep bewogen. « Nevers stond naast mij in die tragische nacht. Een minuut vooraleer de strijd begon, zag hij in het licht van de maan de degens van zijn moordenaars glanzen. Hij opende een ader en schreef met zijn eigen bloed drie regels... de afloop van het gevecht en de naam van de laffe moordenaar ! »

(69) DE edellieden uit het gevolg van de Regent bekeken elkaar verrast en verschrikt. Iedere druppel bloed was uit het gelaat van Gonzague geweken en hij wankelde. « Neen, mompelde hij, neen... dat is niet mogelijk ! »... Maar als Lagardère toch eens de waarheid sprak... dan?... Toen verloor hij iedere zelfbeheersing en stak de omslag in een laaiende toorts. Een kreet van afkeer en walg, steeg op en de Regent bulderde : « Gonzague, je hebt jezelf verraden. Door dit document te verbranden, beschuldig je jezelf van de laffe, lage moord op de hertog van Nevers. »

(70) NEEM die man gevangen, » wendde de Regent zich tot de luitenant van politie die getuige geweest was van het drama. Dan keerde de Regent zich tot Lagardère, lei hem de hand op de schouder met de woorden : « Zeg ons vlug wat er op dit document stond. Zeg het ons. Ik geloof je op je woord. We geloven je allemaal. Prins de Gonzague bekende door zijn houding klaar en duidelijk z'n schuld. » Lagardère, die de zwaarste strijd van z'n leven had uitgevochten en nog bleek zag van ontroering, boog glimlachend en antwoordde met kalme stem : « Monseigneur, ER STOND NIETS OP GESCHREVEN... Niets, hoor je dat, mijnheer de Gonzague, vervolgde hij zich tot de moordenaar wendend die...

(71) gevankelijk werd weggeleid door de helpers van de luitenant van politie. « Ik gebruikte een list en je bent er in gelopen omdat je inderdaad schuldig bent. Je naam stond niet op het document, doch door het te verbranden, heb je hem er eigenhandig op geschreven. Aldus ZEGEVIERDE HET RECHT UITEINDELIJK TOCH ! Dan wierp Lagardère zich aan de voeten van de Regent en zei : « Monseigneur, thans heb ik nog een opdracht te vervullen. Juffrouw de Nevers is hier in een paviljoen van de tuin. Sta me toe dat ik haar teruggeef aan haar moeder. Aldus heb ik de twee opdrachten, welke de stervende Nevers mij gaf, en die voor mij heilig

(72) ENKELE minuten later waren de Regent en zijn gevolg getuige van het ontroerend toneel : de jonge Aurora van Nevers die zich in de armen van haar moeder wierp. « Mijnheer, zei de Regent tot Lagardère, twee vrouwen danken u deze avond hun geluk. Uw moed en offervaardigheid, maakten het mogelijk de dader te ontmaskeren en licht te werpen op de tragedie die alle eerlijke mensen diep geschokt heeft. Je hebt een nobel hart en in naam van de jonge koning Lodewijk XV, hef ik je ballingschap op en geef je de titel van graaf van Lagardère. » En de Regent van Frankrijk omhelsde hartelijk de edelman, die even te voren nog

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

Om heel de streek in haar macht te krijgen, dwingt een zwarte rat haar vroegere koning, Anthraciet, te zeggen waar hij het geheim wapen verborgen heeft.

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt voortgezet.)

HET UUR VAN ELMER WITNEY

Elmer Witney, de man die zo pas te Preston toekwam, werd opgenomen door de bandieten. Men geeft hem het bevel Helen Maxwell en Ferguson te ontvoeren...

BILL MET DE BLAUWE OGEN

Roman van Sam Griffith
Geïllustreerd door Ref

WITNEY zat met zijn rug naar de zaal toe gekeerd. Na enkele minuten gaf de gezel van Ken Norton het spel op en Elmer nam de dobbelstenen om met Ken een partijtje te spelen. Terwijl hij dobbelde, fluisterde hij Ken toe :

— Ik heb je een dienst te vragen... je moet me die dienst bewijzen... Wil je?

— Belofte maakt schuld. Ik zal doen wat ik kan.

Ze deden alsof ze helemaal verdiept waren in hun spel en, van het geroezemoes in de zaal gebruik makend, sprak Elmer Witney lang met zijn vriend Ken.

— Begrepen? vroeg hij eindelijk.

— O.K.! antwoordde Ken.

HIJ stond op en ging buiten. Burke en zijn makkers waren in de omgeving doch ze lieten hem zonder protest gaan. Witney zuchtte diep toen de deur achter Ken Norton dichtviel. Hij strekte zich op de bank uit en viel in een diepe slaap.

Ken Norton sprong te paard en reed vlug Preston uit. Gedurende een uur galoppeerde hij zonder omzien. Dan stond hij voor het telegraafkantoor van Lake City, de stad die het dichtst in de buurt van Preston lag. Hij bleef tien minuten in het kantoor. Kwam dan buiten, sprong te paard en was twee uur en vijftien minuten later weer in Western Saloon... Hij moest Witney krachtig schudden om hem wakker te krijgen.

— Alles is in orde.

— Dank je, Ken, zei Witney en viel opnieuw in slaap.

Niemand stoorde hem nog tot diep in de nacht.

— Witney, het uur heeft geslagen, riep Burke. Je hebt nog net de tijd te eten voor het vertrek.

Elmer at veel en goed. Hij deed het met dezelfde gemoedsrust als hij daareven geslapen had... Dan volgde hij vier leden van de bende. Ze sprongen in het zadel en omringden hem.

Ze draafden geruime tijd, dan gaf een van de vier bandieten het bevel te stoppen.

— Hij moet voorbij ons komen als hij naar de hoeve terugkeert. We verstoppen ons in dit bosje. Pas op, maak geen gerucht.

Enkele minuten verliepen, toen hoorde men een paard met regelmatige draf naderen.

— Witney, toon ons nu wat je kunt!

Elmer Witney sloop nader en wachtte vol spanning. De ruiter reed voorbij zonder hem te zien, dan sprong hij en zat achter de man in het zadel. Terzelfdertijd duwde hij de ruiter een revolverloop in de rug :

— Stop en handen omhoog!

Ferguson gehoorzaamde. Hij stapte van zijn paard. De vier bandieten, die zich tot op dit ogenblik verborgen hadden, kwamen op hem toe en knevelden en blinddoekten hem in een ommezien.

— En nu het volgende punt van ons programma, beval de bandiet die de groep leidde.

MET Ferguson op z'n paard gebonden, reed de groep nu tot vlak bij de ranch van Maxwell. Ze stapten af en verborgen zich tegen de muur, terwijl Witney op de deur klopte.

— Wie is daar? riep Helen.

Toen Burke de arm van Helen greep, sloeg er een hand hard op de zijne...

— Martins! antwoordde Elmer Witney, net zoals men hem bevolen had. Ik kom vanwege Ferguson. Het is dringend!

DE deur ging open en Helen, gevolgd door Pat, verscheen op de drempel... Ze zag een revolver op zich gericht. Ze stak de armen omhoog, Pat volgde haar voorbeeld. Helen en Pat ondergingen het lot van Ferguson.

De bandieten hadden het gelaat zorgvuldig gemaskerd, Witney echter niet...

Helen werd op het paard van een bandiet vastgemaakt terwijl men Pat achterliet. De bandieten reden rond de stad en bereikten Western Saloon langs de achterkant. Ze gingen dadelijk naar de geheime vergaderzaal, waar de chef reeds wachtte met de rest van de bende. Witney stelde nogmaals vast dat al de bandieten, zonder uitzondering, een masker droegen.

— Maak de gevangenen los, beval de chef.

Helen en Ferguson werden vrijgemaakt en moesten plaats nemen aan een tafel waarachter de chef en zijn trouwe luitenant, Burke, troonden.

— Jullie hebben ons nu lang genoeg voor de gek gehouden, zei de chef woedend. Jullie gaan betalen of sterven. Het losgeld voor Ferguson bedraagt honderd duizend dollar, dat voor Helen Maxwell vijftig duizend. Zijn jullie accoord?

Ferguson zag lijkwit en deed een vergeefse poging niet te beven als een riet. Helen was kalm. Ze bekeek de chef van de bende en zei met een misprijzend lachje :

— Jullie krijgen geen cent. Doodt me indien jullie daartoe het hart hebben!

Ze draaide even het hoofd om en zag dat Elmer Witney haar onafgebroken bekeek...

— Je bent gek. Je leven is toch wel vijftig duizend dollar waard... Toe, neem aan...

Helen schudde het hoofd. Neen, ze was niet bereid de duimen te leggen voor die bandieten.

— Genoeg! Genoeg! schreeuwde de chef, die zich niet langer beheersen kon. Ze zal het lot van haar vader ondergaan. Ga het vergif halen!

Twee bandieten verlieten de kamer. Elmer Witney maakte er gebruik van om naast Norton te gaan staan. Hij herkende z'n oude vriend, ondanks dat belachelijk masker en fluisterde hem toe :

— Ik geloof, m'n beste Ken, dat er hier zal gevochten worden. Het is echter geen klein bier en ik wou weten wat je er over denkt?

Ken haalde de schouders op en mompelde :

— Ik dacht wel dat je zo iets op het oog had en heb dit gevecht reeds voorbereid. Ik zei je immers reeds, dat m'n ouwe knoken niet veel meer waard zijn. Je kan geheel op me rekenen!

Witney glimlachte en keek naar zijn uurwerk :

— We moeten het zo lang mogelijk uithouden. Hoe laat heb je het telegram gestuurd?

— Drie minuten voor dertien uur.

De twee bandieten keerden terug en ze moesten hun gesprek afbreken.

Burke kwam achter de tafel uit en nam het vergif en het spuitje.

— Houd haar goed vast, beval hij.

Helen huiverde toen de handen van de twee bandieten op haar schouders neerkwamen. Ze draaide zich om en het was net alsof ze iemand zocht... Elmer Witney bekeek haar met z'n heldere kijkers... Toen Burke de arm van Helen greep, sloeg er een hand hard op de zijne. Het spuitje met het vergif vloog weg...

— Wat krijg jij? bulderde Burke.

— Ik houd niet van die streken, dat is alles, brulde Witney terug.

— Grijp hem! schreeuwde de chef.

EEN schaterlach was het antwoord. Witney had zijn revolver gegrepen, een schot knalde en meteen sprong de electrische lamp die aan de zoldering bengelde. Het was stikdonker. Witney greep Helen bij de arm en trok haar mee naar een hoek vlak bij de deur, waar Ken Norton wachtte. Schoten knalden, schreeuwen weerklonken en, boven alles uit, brulde de chef :

— Schiet niet! Jullie zullen elkaar raken! Haal licht!

Even vlamde er een vuurslag, het volgend ogenblik werd hij uit de hand van z'n eigenaar geschoten... De eerste bandieten, die naar de deur liepen, werden neergeslagen. In het flauwe schijnsel van de vuurslag hadden de bandieten echter genoeg gezien en ze vuurden nu op Ken, Helen en Witney...

(Wordt voortgezet.)

Volgende week : HET WAAR GELAAT VAN WITNEY

NEGEN DUIZEND METER ONDER DE ZEESPIEGEL

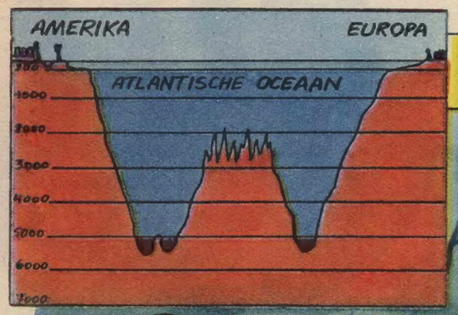

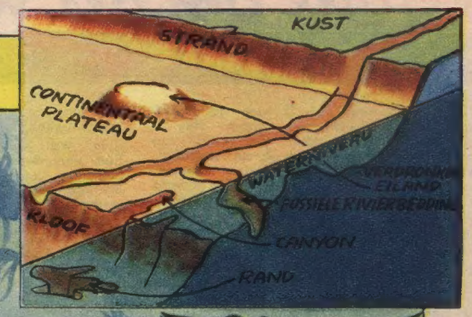

JONG en oud is aangetast door de reiskoorts. Men praat over een weekend in Spanje, een vacantie op de Canarische eilanden of een tocht door de Sahara alsof dat doodgewone, alledaagse dingen waren waarover men zich niet druk hoeft te maken. Terwijl de ene groep verkenners de Himalaja overwon, doorkruiste een tweede onbekende gebieden van Zuid-Amerika, en ontdekte een derde groep in Australië een volksstam die nooit te voren in aanraking was geweest met de blanken. Professor Piccard trachtte intussen een blik te werpen in de geheimzinnige duisternis van de diepzee.

De hele aardoppervlakte beslaat 510 millioen vierkante kilometer, al de zeeën samen 360 millioen vierkante kilometer. Dat wist je reeds, doch wist je ook dat de reizigers, die een tocht diep onder de zeespiegel zouden maken, er bergen en dalen, hoogvlakten en laagland zouden aantreffen? Als plantengroei vind je er nog alleen de algen. Op die algen zou je waarschijnlijk niet letten omdat het schouwspel, dat de fauna je biedt, te boeiend is. Je zou reusachtige krabben zien, zeesterren, kwallen, zeeëgels.

Natuurlijk zou je kijken naar de koraalriffen, de zeeanemonen en die eigenaardige vissen met griezelig uiterlijk die hun eigen electrische centrale meevoeren en als dwaalsterren door het roerloze, donkere water glijden. Diepzeevissen zwemmen inderdaad niet, ze zweven op en af. Meer dan tweehonderd meter onder de zeespiegel dringt het zonnelicht niet door, het is er dus altijd nacht. Heel diep in het water voelt men ook geen wind meer, er zijn geen jaargetijden en de invloed van ebbe en vloed bestaan er niet. Diep in de de Noordelijke IJszee is het niet kouder dan diep in de Stille Zuidzee, nl. ongeveer 2 graden boven nul.

HOE ZIET DE ZEEBODEM ER UIT?

DOOR geduldige peilingen slaagde men er in kaarten te maken van de zeebodem. Sedert 1925 peilt men bij middel van het geluid. Men stuurt een klank in de diepte en naar gelang de tijd, die de echo nodig heeft om de oppervlakte te bereiken, berekent men de diepte van het water.

Prins Albert van Monaco was een der eerste diepzeeverkenners. Dank zij hem en nog andere pioniers, bestaan er thans kaarten van de bodem van de zee.

De grootste diepte werd opgetekend nabij de Philippijnen: 10.500 meter. Het diepste punt van de Atlantische Oceaan is 8.750 meter.

WIE GAAT ER MEE MET DE BATHYSCAAF?

STELLEN we even voor, dat we doodgewoon in een bathyscaaf zouden stappen om van het Europees naar het Amerikaans Vasteland te reizen. Allereerst zouden we het continentaal plateau zien of de natuurlijke verlenging van de kust, waar het water niet dieper staat dan 200 meter. In dit plateau merken we duidelijk de oude beddingen van de stromen, die eens (maar dat hoeft wel niet gezegd) aan de oppervlakte lagen.

Vlak voor Le Havre bv. kan je de bedding van de Seine nog kilometers ver volgen onder zee. Hetzelfde geldt voor de Severn voor Bristol. Op het continentaal plateau voel je ebbe en vloed nog. De rand van dit plateau is gevormd uit duinen en rotsen, net als de boorden van Noordzee, Kanaal en Oceaan aan de oppervlakte. Er volgt een zachte helling, waarop hier en daar heuvels oprijzen, dat zijn de eilanden die eens door de zee verzwolgen werden. Pas daarna komen we aan de eigenlijke bedding van de oceaan, die millioenen jaren oud is. Opgepast nu want we komen boven de duizelingwekkende diepten! De bodem bestaat hier uit slijk dat, al naar gelang de diepte, van kleur verandert. Eerst is het blauw, dan wit en dan rood.

Denk niet dat er tussen 4.000 en 6.000 meter geen leven meer is in de oceaan, want niets is minder waar.

Wat je tijdens deze reis misschien het meeste zou verwonderen is de bergketen die in het midden van de Atlantische Oceaan oprijst, en ons aan de Alpen doet denken. We stijgen daar inderdaad opnieuw tot op 2.000 meter. Eens over die Atlantische Alpen krijgen we dan weer hetzelfde te zien als in de eerste helft van onze reis en bereiken ten slotte langs het continentaal plateau het Amerikaans Vasteland. Moest je morgen aan je vrienden zeggen: «Ik heb een mooi hoekje ontdekt in de Atlantische Oceaan op 5.000 m. diepte», dan zou het antwoord beslist luiden:
— Je hebt gedroomd!

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

DERDE DEEL

Tijdens een steekspel, doodde de Heer van de Wolvenburcht zijn tegenstander op laffe wijze. De vrienden van zijn slachtoffer belegeren z'n kasteel.

(Wordt voortgezet.)

Herrie om het Warenhuis!

EEN VERVOLGVERHAAL VAN GOMMAAR TIMMERMANS

't Provincietjaje staat in rep en roer omdat er een warenhuis werd opgericht. Mijnheer Vervloet, als bruine pater verkleed, zit in de kelder van het warenhuis. De bom kan ieder ogenblik ontploffen...

GOD, o God, wat heb ik toch aangevangen? zei hij bij zijn eigen, dat is dien stinkenden bakker zijn schuld dat ik nu moet sterven. Want als ik nu wegloop, dan ziet de nachtwaker mij, en dan kan die bomkwestie mij voor mijn leven in 't gevang helpen. En die schand wil ik niet overleven.

Hij stak zijnen kop al eens uit 't keldergat, maar de nachtwaker bleef rustig zitten.

Vóór hij de bom begon in te stellen, had hij een kalmerend middel genomen, en dat begon nu te werken, en al wachtende op het vertrek van de nachtwaker viel mijnheer Vervloet in slaap.

Toen hij terug wakker werd, was het al dag. Hij hoorde de klokken van den kerktoren bonzen. Nu moest hij hier weg.

Met veel omzichtigheid kroop hij uit zijn schuilplaats, en hij op een loopken naar huis.

Een paar vroege mismensen zagen verbaasd naar dien lopenden bruinen pater, maar dachten dat er buiten de stad misschien iemand op sterven lag, en zo geraakte Vervloet thuis zonder herkend te worden.

Om tien uur trokken de meeste mensen naar de hoogmis. Ook de samenzweerders zaten er, behalve Kartets die naar soldatengewoonte elke dag om vier uur opstond, en naar een vroege mis ging.

Toen de deken den preekstoel beklom, liet de burgemeester, die vooraan in de kerk zat, een groten zucht van opluchting.

De deken maakte een kruiske en las de misorde van de week, en gaf daarna enen preek ten beste, zoals men er in jaren geen meer had gehoord.

Er waren er niet weinig die aangedaan waren, en de samenzweerders zaten daar stil en bleek te luisteren.

Iedereen voelde ineens dat hij in fout was geweest in de verlopen dagen, en na de mis was de offerblok te klein om al de giften te slikken.

Zelfs juffrouw Treza, die bekend staat als het gierigste mens van uren in de ronde, liet een vijftfrankstuk in den offerblok vallen!

De mensen zeggen dat juffrouw Treza in haren koolkelder, onder het gruis dat zij voor den goeden koop stookt, emmers en emmers goudstukken heeft steken!

Ja, wat er ook van zij, dat de juffrouw niet van de genereustste is, staat vast, want men kan haar elken avond zien zitten handwerken achter haar tweede venster (waar een straatlantaarn aan vastgemaakt is) om de rekening van het licht uit te sparen.

Na de mis ging de processie uit, en al de mensen liepen er achter met een brandende kaars in de hand. Alleen de samenzweerders niet. De die zaten in 't café tegenover de kerk zich af te vragen wat ze nu moesten doen om die bom te stoppen.

Zij hadden van mijnheer Vervloet vernomen dat de bom slecht was ingesteld en nu elken second kon ontploffen...

— Ziet g'het, zei de bakker, was ik maar bij mijnen speculatie en mijn pistolees gebleven. Nejen, nu word ik een beeldstormer, een brandstichter en misschien een massamoordenaar! Want, ziet dat die bom juist ontplott als de processie aan 't passeren is!... O, heiligschennis! Here God, heb toch compassie met mij, laat het poeier nat worden...

De mensen dachten dat er buiten de stad iemand op sterven lag en zo raakte de bruine pater onder herkend te worden thuis

De grote klok begon te luiden...

En hij liet zijn pint staan waar ze goed voor was, en liep met zijn handen ten hemel de kerk binnen, en begon de grote klok te luiden.

De processie die juist de brug overtrok, hield stil, en iedereen keek om.

Er waren al veel mensen die dachten dat er een mirakel aan 't gebeuren was.

Toen zag men de baas uit de ijzerwinkel aangelopen komen. Hij kwam hijgend tot bij den burgemeester al roepend:

— Stop, stop de processie! De bom! Er ligt een bom! Zet mij toch niet in het gevang! De kolonel heeft het allemaal in gang gestoken.

De burgemeester was helemaal van streek.

— Wat? Is er een bom? Spreek dan toch, man! Waar ligt die bom? Garde! Garde! Hou de processie tegen, en roep de brandweer bijeen.

Ondertussen waren de kwezels, die de processie al paternosterend volgden, kressend op een loop geschoten.

In naam der wet, hoe zit dat met die bom? vroeg hij en liet de handboeien zien.

— Wij gaan ontploffen! De stad vliegt in de lucht! Het is de straf! De straf!

De vier jongens die 't beeld van den stadspatroon droegen, geraakten in paniek, en liepen met beeld en al bij de kruidenier op den hoek binnen.

Als men dat zag geraakte iedereen in den war en heel de processie liep weg, en vluchtte de straten in, behalve de deken, de burgemeester, de garde en de baas uit den ijzerwinkel, die op zijn knieën zat te lamenteren.

De deken droeg rap de remonstrans terug naar de kerk, terwijl men probeerde meer uitleg over de bom te krijgen.

De man was echter zó in de war, dat hij alleen maar kon zeggen:

— Kolonel Kartets! De kolonel! Rap, spoed u, of 't is te laat! Och God! Och God! Wat hebben wij aangevangen! Zet mij toch niet in 't gevang!

De garde en de burgemeester lieten hem zitten waar hij zat, en liepen naar 't huis van den kolonel. Onderwegen verwittigde men Louis Sardijns uit de wasserij, die kommandant van de brandweer is. Deze trommelde direct zijn mannen bijeen, en tien minuten later stonden zij met de brandspuit klaar voor 't stadhuis. Ondertussen waren de garde en de burgemeester bij den kolonel gekomen die zich voor het open keukenvenster stond te scheren.

— Waar is de bom? vroeg de garde direct.

Kartets hield op met scheren, en zei:

— Militair geheim! Ik zeg niks!

De garde werd rood van kwaadheid.

— In de naam der wet! Hoe zit dat met die bom? riep hij, en liet de handboeien zien.

— In dit geval, antwoordde de kolonel, laat eens zien. Het is kwartier vóór den twaalven. Wij hebben nog een vijftien minuten eer zij zal ontploffen. Waar ze juist ligt, kan ik u zo niet uit het hoofd zeggen. Mijnheer Vervloet heeft ze geplaatst, en heeft het plan. Maar wat ik wel weet, is dat ge rap zult moeten zijn, en hij ging voort met zijn eigen den baard af te doen. De burgemeester zakte op den dorpel van de achterdeur ineen.

(Wordt voortgezet.)

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

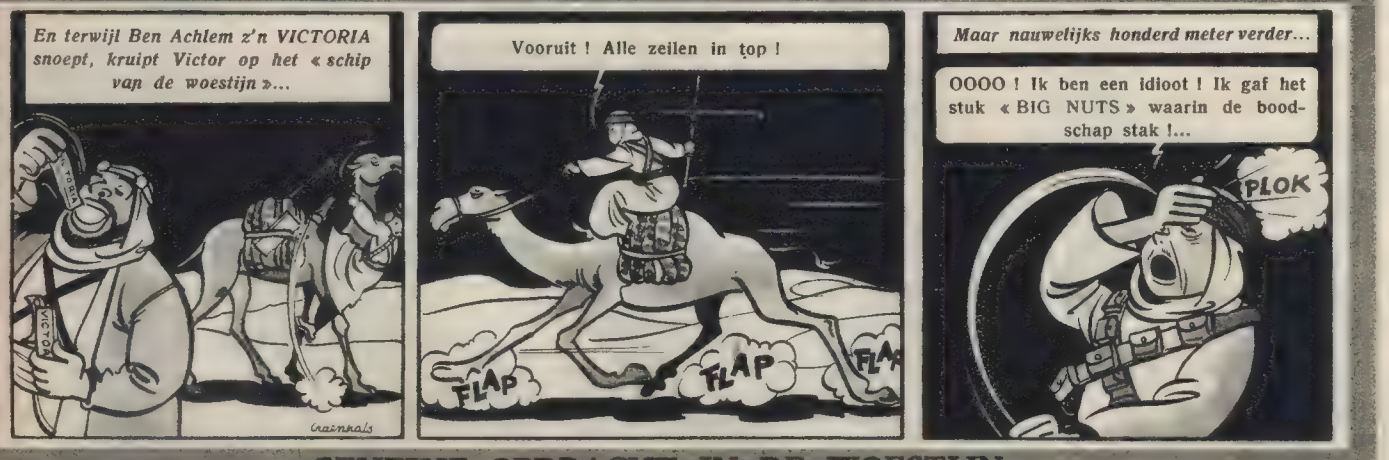

GEHEIME OPDRACHT IN DE WOESTIJN

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

TEKST EN TEKENINGEN

POM EN TEDDY

VAN FRANS CRAENHALS

De villa van de bandieten werd door de cirkuslui omsingeld. De chef laat zijn handlangers in de steek en vlucht. Hij sleurt Teddy mee...

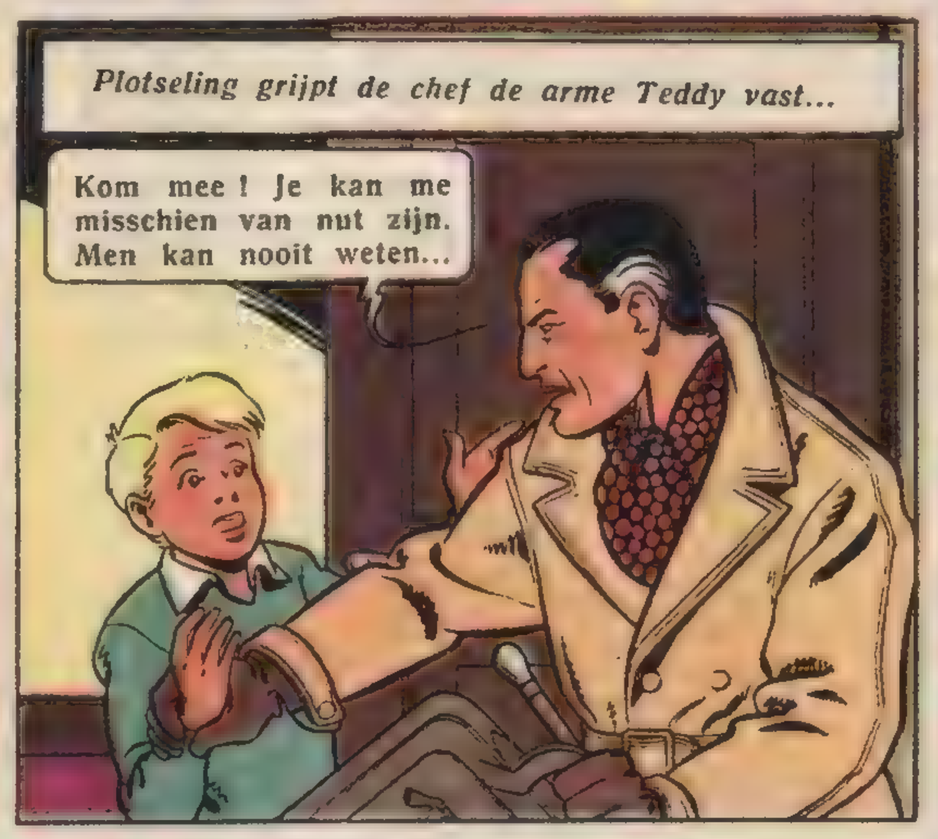

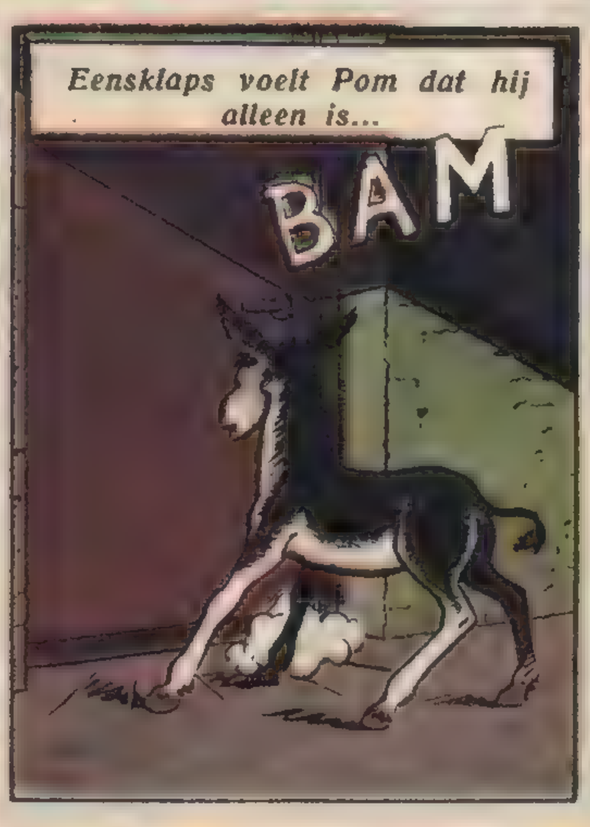

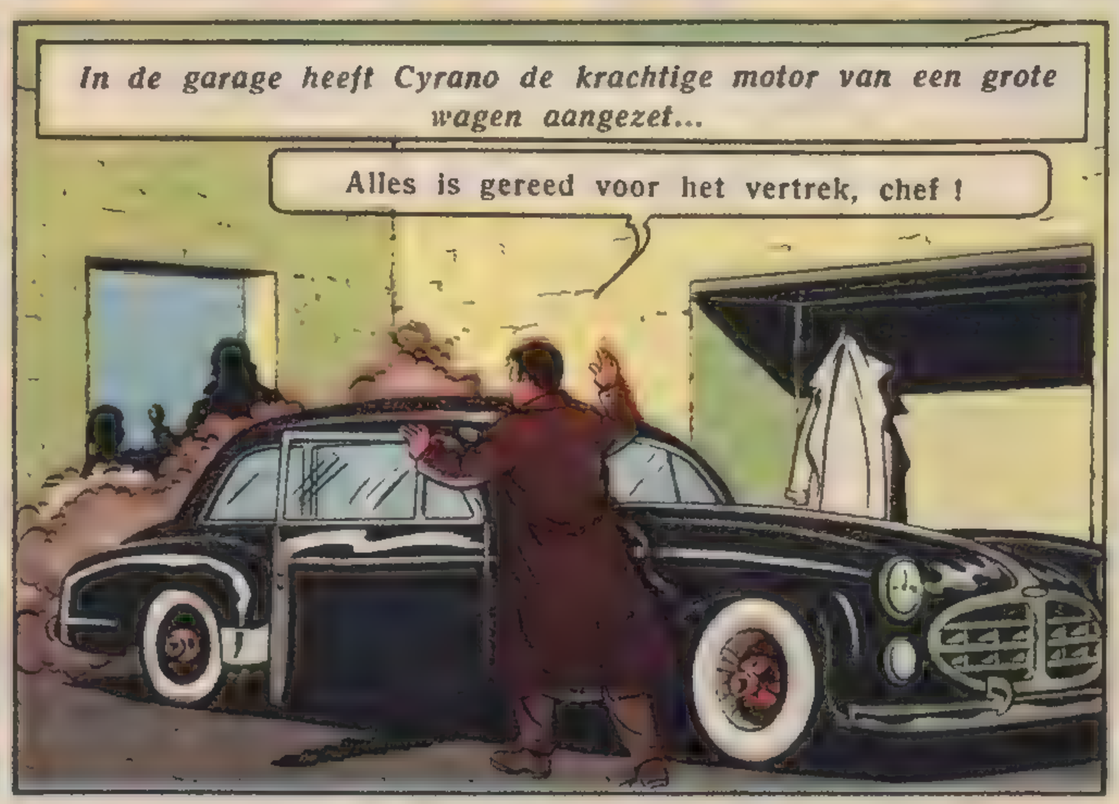

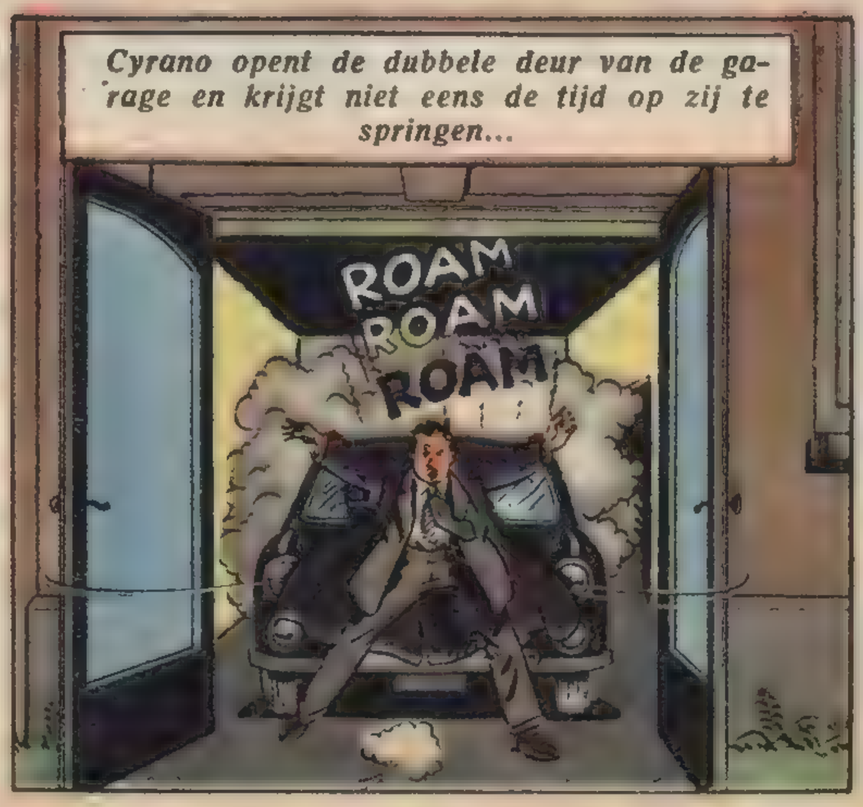

(Wordt voortgezet.)

VERHAAL VAN ANDY ANN

GEILLUSTREERD DOOR RAYMOND REDING

Het geniaal idee

ENKELE dagen te voren had Freddy Jackson zijn voet omgeslagen, toen hij uit het vliegtuig stapte dat hem naar Kenia had teruggebracht om er zijn vacantie door te brengen. Daardoor kwam het dat hij zijn vader alleen naar Nairobi moest laten vertrekken om z'n mammy, die uit Engeland terugkeerde af te halen. Freddy had zich nochtans erg op die reis verheugd. De rit naar Nairobi loonde trouwens de moeite en bovendien had z'n vader een karabijn meegenomen, om onderweg eventueel een stuk wild te schieten.

Ik heb ongelijk daar nog langer over te piekeren, zei Freddy bij zichzelf, ik doe er beter aan m'n schoolwerk te maken.

Moedig begon hij een vraagstuk van meetkunde op te lossen, dat moeilijker was dan hij aanvankelijk gemeend had.

Plotseling keek hij op en luisterde.

Ha, dat waren naakte voeten die over de « barza » voor het huis renden. De deur werd bruusk opengeworpen en Mbana rende naar zijn jonge meester met de woorden :

— Master Freddy, het gaat niet goed.

Het gelaat van Mbana zag grijs en daaraan kon Freddy merken dat er werkelijk iets ernstigs aan de hand was.

— Bedaar, Mbana. Wat is er ?

Mbana slikte een paar keer en wees met bevende hand naar het venster :

— Niet goed... ginder... ginder !

— Wat is er niet goed ? vroeg Freddy ongeduldig.

— Dabu... en nog anderen... ginder... Mau Mau, antwoordde de boy hakkelend en met gebroken stem.

Het uitspreken van die gevreesde naam alléén reeds, deed Mbana rillen.

Maar Freddy sloeg de angst ook om het hart. Hij had al veel gehoord over de Mau Mau's. Op school praatte men haast over niets anders.

★

DABU was een boy die zijn vader een maand geleden wegens diefstal had doorgezonden. 's Avonds, hoorde men in de gesprekken van het zwart personeel de naam Dabu heel vaak.

De man zwierf dikwijls in de omgeving van het huis en wanneer hij er zeker van was, dat Mr Jackson in zijn plantages vertoefde, sloop hij tot op de drempel om te babbelen met Topo, de keukenboy. Het was aan Topo dat Dabu gezegd had dat hij zich op de Jackson's zou wreken en zich aangesloten had bij de alomgevreesde Mau Mau's.

— Dabu weten dat de baas weg is, Master Freddy. Hij deze avond komen om alles te vernielen.

Met een pijnlijk vertrokken gelaat stond Freddy op. Z'n voet was erg gezwollen en hij kon er haast niet op steunen, doch het was bepaald niet het geschikte ogenblik om op zo'n kleinigheid te letten.

Freddy had de boy geduldig uitgevraagd en kende nu eindelijk de hele geschiedenis. Mbana kwam met wasgoed van de rivier, toen hij een verdachte beweging in het hoge gras zag. Plotseling kwam er een man te voorschijn en de boy, die instinctief aanvoelde dat die man hem wou overvallen, had hem z'n wasgoed naar het hoofd gegooid. Alvorens deze zich uit lakens, hemden en tafellinnen had kunnen losworstelen, was Mbana al ver weg.

— Net of ik vleugels had, Master Freddy, eindigde Mbana zijn verhaal.

— En Topo en zijn familie ? En de anderen ?

Mbana haalde de schouders op, krabte in z'n hals en rolde met z'n ogen zodat men nog alleen het wit zag. De anderen leden van het personeel hadden een geheimzinnige boodschap ontvangen, en hadden zich bij de invallende duisternis veiligheidshalve uit de voeten gemaakt. Freddy en Mbana waren alleen in het grote huis. De stilte, die af en toe alleen verstoord werd door de roep van een vogel of het gehuil van een hyena, was drukkend.

— Kom, Mbana, we moeten de deuren sluiten. Gelukkig zijn die stevig !

Voor het ene venster schoven ze de zware keukenkast, voor de andere de bibliotheek. Freddy doofde het groot licht en schoof een zaklamp in z'n ceintuur. Tastend liep hij naar de schrijftafel van z'n vader. Mbana volgde hem stap voor stap. Plotseling vroeg Freddy :

— Maar waarom heb je me niet vroeger gezegd wat Dabu van plan was ?

— Ik niet durven.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

...an Freddy

Freddy onderdrukte een plotselinge opwelling van woede, opende de lade van de schrijftafel en belichte die met z'n lamp. Daar lag een zware revolver en een heleboel platte pakjes waarvan er één geopend was. Freddy nam het en zag dat er raketten in staken. Raketten voor het vuurwerk dat Mr Jackson de volgende dag wou afsteken ter ere van Freddy's verjaardag.

— Kom, Mbana, zei Freddy plotseling. Ik heb een idee. Steek een sigaret op, neem deze pakjes en volg me.

Hij liep moeizaam de trap op naar z'n kamer toe en kroop op tafel.

— Mbana, kom naast me staan en maak twee of drie pannen uit het dak los...

★

VIJFTIEN kilometer van daar, zat de Ier Pat O'Kelly met zijn Amerikaanse vriend Chuck Patterson op het terras. Ze dronken een glas whisky.

— Overdag zie je het huis van Harold Jackson van hier, zei Pat O'Kelly. Het ligt in de richting van...

De rest bleef in z'n keel steken. Met z'n arm wees hij naar een rode lijn aan de donkere hemel. Kort achter elkaar spatten drie raketten open.

De twee vrienden bekeken elkaar vragend.

Drie lange witte strepen verschenen nog, en ze werden gevolgd door drie korte lichtbundels. Dan niets meer.

— Drie korte, drie lange, drie korte... dat is een S.O.S.! M'n beste vriend, ik wed er om dat het niet pluis is bij Jackson.

O'Kelly ging een mitraillette en twee revolvers halen, terwijl Patterson de motor van een jeep aanzette. In razende vaart stoven ze over de hobbelige weg door de brousse en vroegen zich angstig af of ze nog op tijd zouden komen?

In de nabijheid van het huis van Jackson doofde O'Kelly de koplampen, stopte dicht bij het huis, en stak ze weer aan. Z'n mitraillette ratelde... Twee gestalten vielen neer, een derde trachtte te ontvluchten doch werd door een revolverschot geraakt. Daarna bleef alles stil?

Rondom het huis was geen enkele Mau Mau meer te bespeuren...

★

DE volgende avond zat heel de familie Jackson rond de grote tafel. Patterson en O'Kelly deden vrolijk roepend en lachend hun intrede. O'Kelly wierp een pakje op tafel:

— Het is die ouwe dwaas van een Patterson, die vandaag driehonderd kilometer door de brousse aflei om dit te kopen.

Mr Jackson opende het en vond een reeks raketten.

— Dat is om een prachtig vuurwerk te maken, legde Chuck Patterson uit, terwijl hij naast Freddy op een stoel viel en zich door mammy Jackson een halve kip op z'n bord liet leggen.

GROOT ONDERZOEK VAN DE KUIFJE'S BON

Talrijke verzamelaars van de Kuifje's Bon schrijven ons iedere week om te danken voor de ontvangen geschenken en ons hun suggesties mede te delen.
Wie er nog niet aan dacht ons te schrijven, heeft nu de gelegenheid ons zijn wensen kenbaar te maken.

ANTWOORDT ZONDER DRALEN OP VOLGENDE VRAGEN!

Dank zij jullie antwoorden, zullen de grote firma's welke de KUIFJE'S BONS geven, nog beter kunnen voldoen aan de wensen van alle verzamelaars.

WAT HEB JE HET LIEFST VOOR JE KUIFJE'S PUNTEN?

A. Prentjes die handelen over:

1 — Techniek? (vliegtuigen - auto - schepen - spoorwegen.)
2 — Natuurkunde? (zoogdieren - vogels - vissen - enz... - bomen - bloemen - enz...)
3 — Aardrijkskunde? (volkeren - steden - monumenten - klederdrachten)
4 — Geschiedenis?
5 — De Meesterwerken der Schilderkunst?

B. Practische geschenken en spelen?

1 — Practische geschenken (portefeuilles - porte-monnaies - étuis met naaigerief of manucure - enz.)
2 — Albums met tekenverhalen
3 — Spelen (blokjes - puzzles - ganzenspel - enz.)

Neem vlug pen en papier en zet je aan het werk!
VOOR DE HONDERD EERSTE ANTWOORDEN WERD ER EEN MOOI GESCHENK VAN DE KUIFJE'S BON VOORZIEN.

Vergeet niet dat de KUIFJE'S BON geschenken wordt door volgende grote firma's:

Biscuits. Chocolade en Toffees.	VICTORIA
Bleuette, Gouda en Crème de Gruyère.	SKI & FRANCO-SUISSE
Tafelbier.	PILSBERG
Deegwaren.	TOSELLI
Prinsor, Ina, Chocosweet, Palmex en Kuifje's Zeep.	PALMAFINA
Confituur en Diepgekoelde Groenten Frima.	MATERNE
Beschuiten in pakjes Heufria en Heudebert.	HEUDEBERT
Siroop Prince de Liège en Prosmans.	PROSMANS
Maïsbloem, Pudding, Baking Powder, Gevanillineerde Suiker, Zelfrijzend Bakmeel.	PANA
Sausen, Azijn, Kruiden, Fruitsiroop.	HORTON
Yoghurts, Babeurre, Verse en Gepralineerde Melk.	NOSTA

STUUR JE ANTWOORDEN NAAR KUIFJE, DIEST T, LOMBARDSTR., 24, BRUSSEL

DOOR WILLY VANDERSTEEN

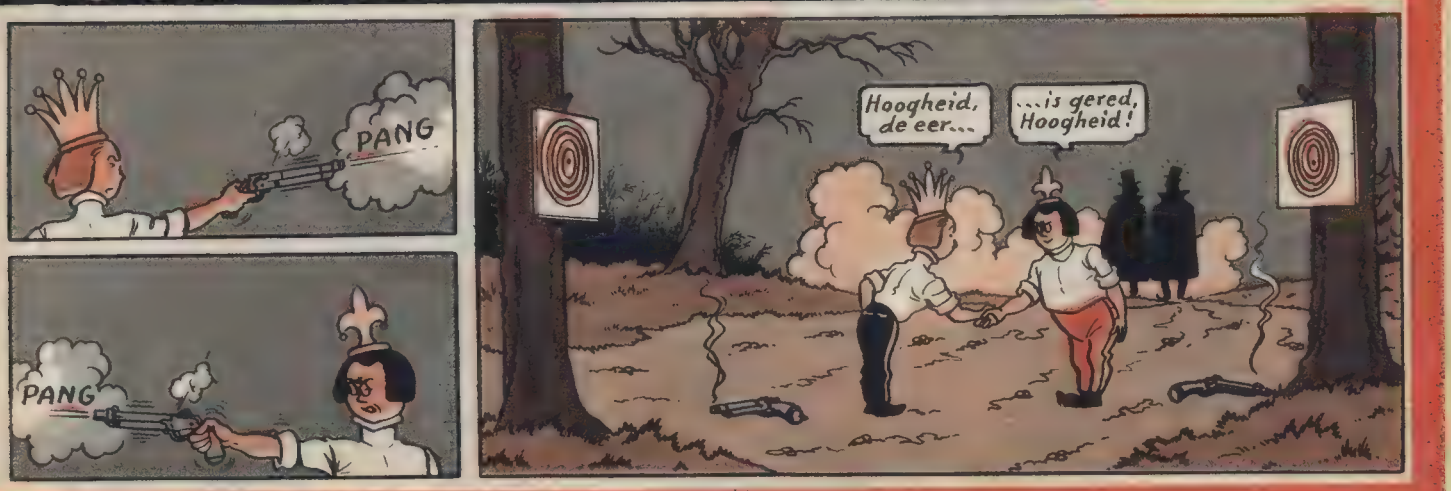

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

Dan Cooper ontsnapte op het nippertje aan een ongeluk. De bandieten zijn naar de haven van Adelaide gevlucht. Een man beveelt hen te blijven staan...

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

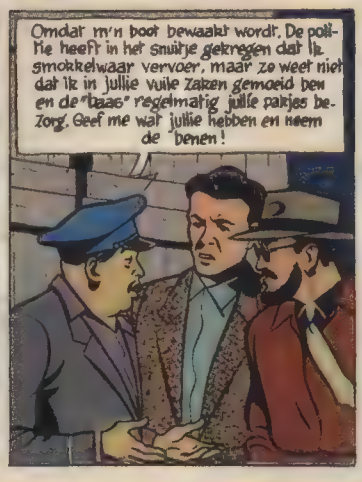

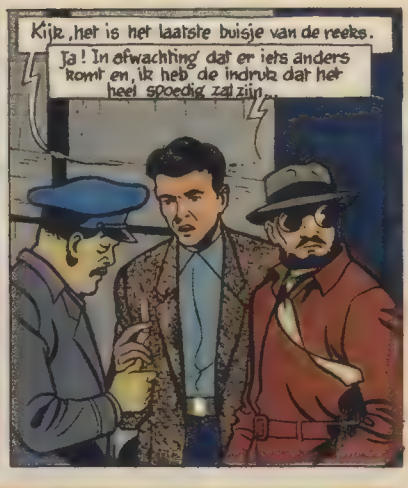

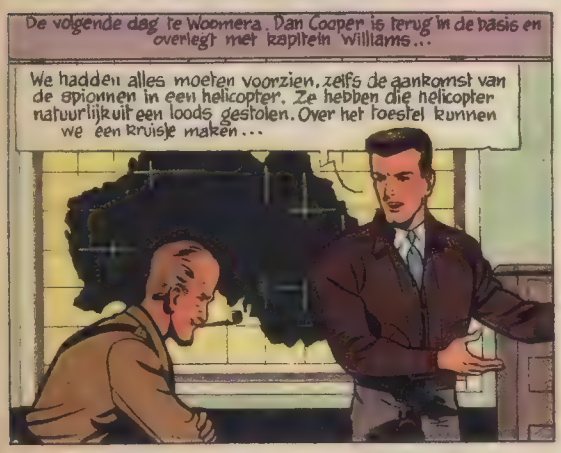

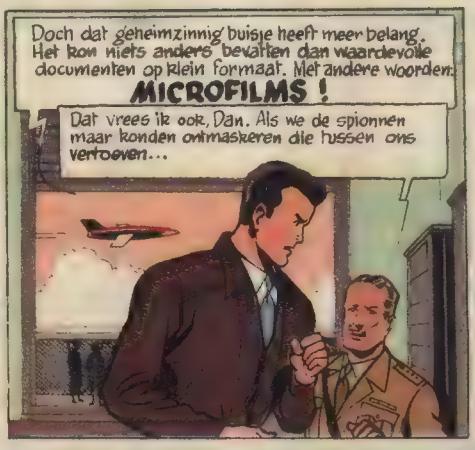

Kapitein Williams vraagt inlichting bij Steve, die hem meedeelt dat Sanders, in gezelschap van vier man, opzoekingen deed rond de plaats waar de raket neerplofte. Sanders wordt geroepen en van de zaak op de hoogte gebracht...

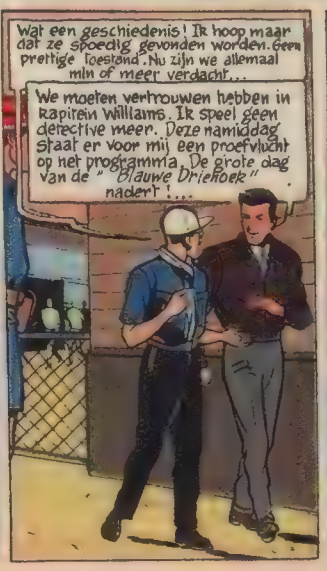

(Wordt voortgezet.)

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik interesseert zich voor het mysterie van de vliegende schotels en tracht Suske en Wiske er warm voor te maken. Tevergeefs echter...

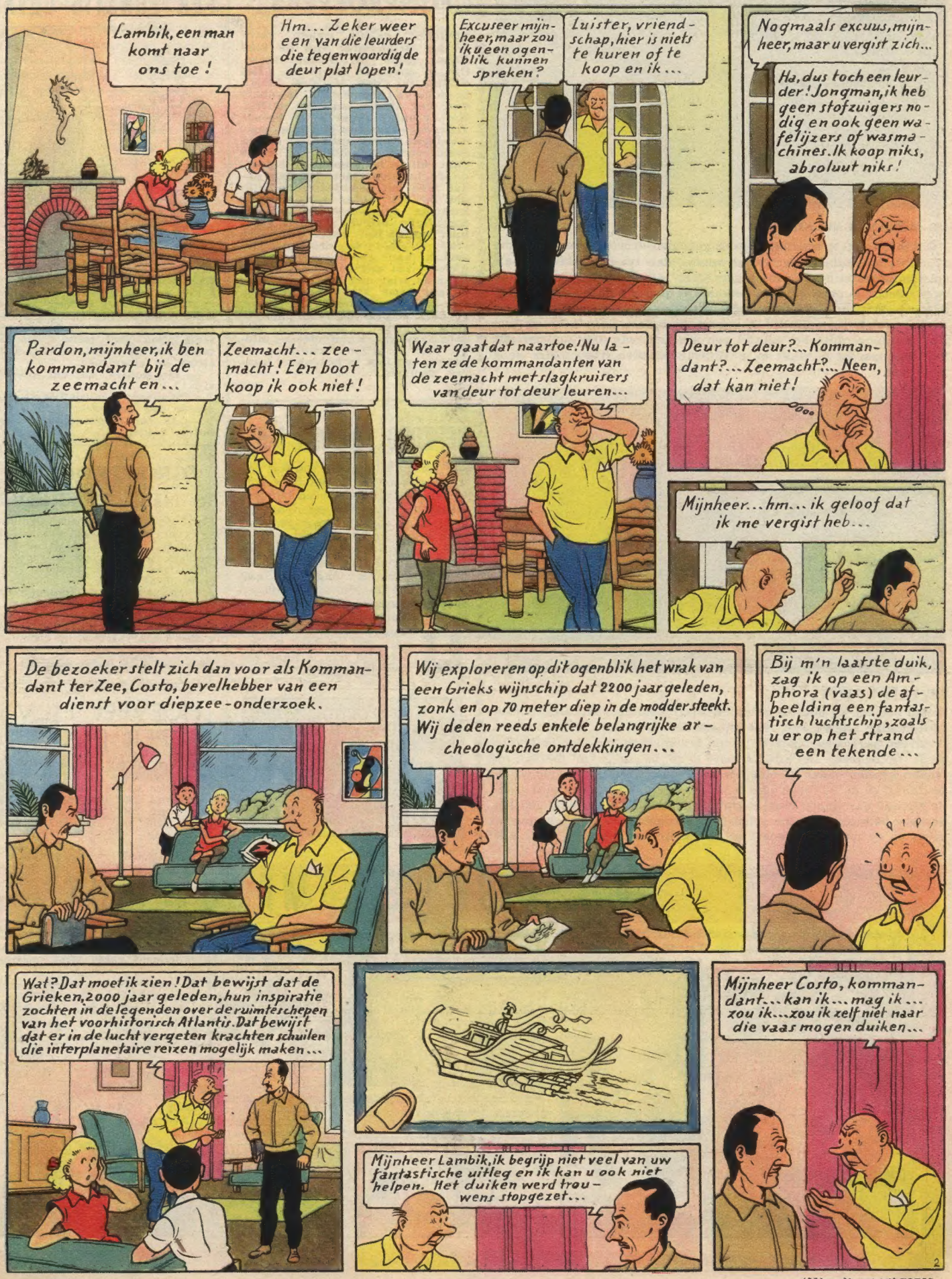

(Wordt voortgezet...

VIER FRANSE STRAALVLIEGTUIGEN

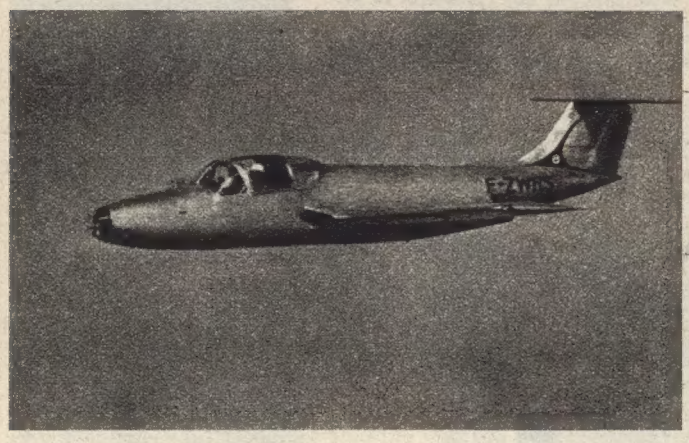

DE MORANE-SAULNIER 755

DIT is het eerste reactievliegtuig gebouwd door de bekende firma Morane-Saulnier. Het weegt minder dan twee ton en dient als opleidingstoestel voor straaljagers. Het is helemaal in metaal en twee piloten kunnen er naast elkaar in plaats nemen. De **Morane-Saulnier 755** heeft een spanwijdte van 9 m. 64, is 9 m. 70 lang, en werd zo profijtig mogelijk gebouwd. Dat doet geen afbreuk aan z'n waarde vermits het toestel een snelheid van 780 km. per uur kan bereiken en in staat is in 17 à 18 minuten 9.000 meter hoog te stijgen.

DE FOUGA 170 R

dient, net als de Morane-Saulnier, als opleidingsvliegtuig voor de toekomstige piloten van reactietoestellen. De piloot zit achteraan, doch een periscoop staat te zijner beschikking om een beter uitzicht te hebben. De FOUGA 170 R is helemaal in metaal, de wielen kunnen onder de vleugels verborgen worden. De spanwijdte bedraagt 11 m. 30, de lengte 9 m. 80, dus minder « vierkant » dan de Morane en minder vlug, vermits z'n maximum snelheid 700 km. per uur bedraagt. Elf maanden na z'n constructie werd dit toestel reeds op de markt gebracht, dat is wel een record !

DE POST

FIJNPROEVERS !

SEDERT enkele weken wordt het drinkwater van de stad Elyria (Ohio, Ver. Staten) vreselijk in opspraak gebracht. « Het drinkwater, dat je hier krijgt, zo schreven honderden inwoners van het stadje, smaakt muffig. Het is onbruikbaar. » De vroede vaderen waren het daarmee eens. « Volgende week zullen we er een desinfecterende middel op basis van chloor in mengen », beloofde de burgemeester. De dag nadat men het desinfecterend middel in het water zou mengen, kwamen er honderden verontwaardigde brieven op het stadhuis toe : « Het water van deze stad is niet te drinken. Het smaakt naar chloor ! » De burgemeester zat met de handen in het haar en wist niet meer wat aanvangen met zijn stadsgenoten. « Ze hebben te veel verbeelding, zuchtte hij, en daarvoor heb ik geen remedie ! » Inderdaad. Het aangekondigd desinfecterend middel had men, om technische redenen, nog niet in het water kunnen mengen !

VERZORG JE OGEN GOED

3 tot 5 % Belgen worden geweigerd voor het leger, de spoorweg, de luchtvaart en andere diensten omdat hun ogen niet in orde zijn. Zorg er voor niet bij deze geweerde kandidaten te zijn. Indien je niet goed ziet, ga dan zonder uitstel naar een oogmeester. Zo lang je jong bent kan men kleine fouten makkelijk en spoedig genezen. Indien je de U, die hiernaast getekend werd, niet kan lezen op een afstand van vijf meter, is het hoogtijd dat je naar een specialist gaat.

LEES VOLGENDE WEEK IN « KUIFJE » DE NIEUWE BOEIENDE GETEKENDE ROMAN :

DE GRAAF VAN MONTE CRISTO

EEN ERNSTIG GEVAL

JAN PEETERS voelt zich niet lekker en raadpleegt een dokter.

— Het is niet zo erg, zegt de dokter nadat hij Peeters onderzocht heeft, maar u moet meer fruit eten. Veel rauw fruit met schil en al want in de schil zitten de vitaminen.

— Ho, dokter, dat zal moeilijk zijn !

— Waarom moeilijk? Welk fruit eet je het liefst ?

— Ik eet alleen maar kokosnoten, dokter !

GROOTMOEDER IS NIET TEVREDEN

DE grootmoeders van Californië (Ver. Staten) zijn helemaal niet tevreden. Er is een feest voor de moeders, een feest voor de vaders en Sinterklaas voor de kinderen, maar er is niets voor de grootmoeders en dat kan, volgens hen, niet langer blijven duren. « Wij willen een feest », zeggen ze. De dappere grootmoeders van Californië zijn van plan een « mars » naar Sacramento (hoofdstad van de Staat) te ondernemen om hun eisen kracht bij te zetten...

HOEVEEL FILMS PER JAAR?

DE Ver. Staten van Amerika produceren ieder jaar 370 speelfilms. Ze worden op de voet gevolgd door Japan met 260 films en door Hong Kong met 250 films. Voor Europa kaapt Italië met 150 films de eerste plaats weg.

De aanslag door El Mocco op de bank gepleegd mislukte. Hij moest het geld achterlaten en de benen nemen.

PAT RICK EN MASS TICK *in*

Tijon

IET LIED VAN DE BAMBOE

het mooie Indonesia waait de wind heerlijk fris door de bamboebossen en, naar men zegt, is het geritsel van de wind door de mboebladeren zo verpozend als het gemurmel van het water. Er staan verscheidene soorten bamboe en iedere soort heeft zijn bijndere eigenschap en zijn nut.

ET timmerwerk in de woningen is van bamboe en de nden zijn uit gespleten bame gevlochten. Huishoudelijke orwerpen en gereedschappen n uit bamboe, zelfs de « koeesan », een pot waarin de rijst stoom gaar gekookt wordt, de aier waarmee het vuur wordt ngewakkerd, de manden, korn, jukken en de kleine mesjes e gebruikt worden om de rijstlmen één voor één af te snijden. De kinderen maken er in het seizoen het geraamte van hun vliegers en hun hengelroeden van. Sommige bamboestengels zijn zo dik en stevig dat men er bruggen kan mee bouwen, uit het merg van jonge bamboeplanten kookt de Indonesische huisvrouw lekkere soep en ten slotte is er nog de « soeling », een soort van bamboe die in de nacht heldere en klare tonen laat horen.

EN GEK OORDEELD

EN patient van een instituut voor zenuwzieken werd naar n wasserij gezonden om een k af te halen. Hij stond daar n heel uur lang voor een van wasmachines en staarde in de epbellen. Ten lange laatste hudde hij meewarig het hoofd zei :

— Neen, zo lang de uitzendinen van de televisie niet beter jn, koop ik geen televisietoeel.

E EERSTE HULP-WAGENS IN DE SAHARA

E automobilisten die zich in de Sahara in moeilijkheden mochten benden, kunnen voortaan rekenen op elle hulp. De twee eerste hulp-waens zijn in Algiers aan de vertegenoordigers van het Gouvernement Geeraal aangeboden.

Over de verschillende filialen in de ahara zal een grotere hoeveelheid agens worden verdeeld.

ZO ONTSTOND DE BRIL OM TE HOREN

PROF. D. E. Schumann reed in de herfst van het jaar 1951 met de trein van München naar Keulen. Hij had plaats genomen in de restauratiewagen en het viel hem op dat zijn buurman zich moest inspannen om de kellner, die hem bediende, te verstaan. Schumann merkte in het oor van zijn buurman een knop waaraan een snoer bengelde. De man was dus doof. Toen de koffie opgediend werd zette de dove een hoornen bril op en begon z'n krant te lezen. Schumann glimlachte en mompelde : « Een combinatie van bril en hoorapparaat, dat is het ideaal ! » Daarmee was de bril om te horen geboren. Vandaag kunnen alle mensen die slecht horen dit wonderbare instrument kopen. De bril waarin een microfoon verborgen werd is zeer elegant; niemand kan nog merken dat men doof is.

Heb je het FORMULIER reeds ingevuld met je antwoorden op ONZE GROTE PRIJSVRAAG ? Zo neen, doe het dadelijk !

VIER FRANSE STRAALVLIEGTUIGEN

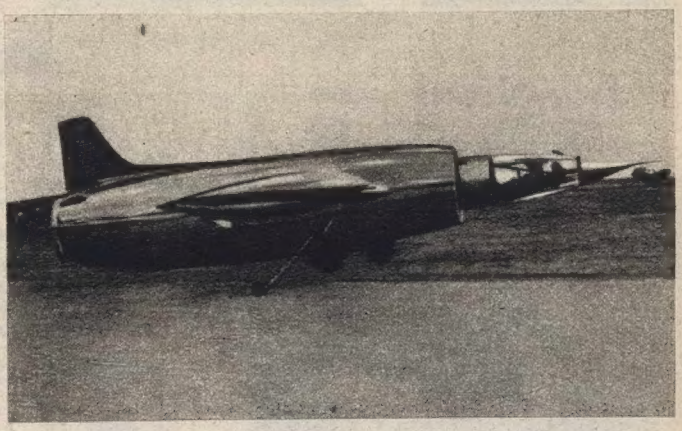

LEDUC 021

OM dit eigenaardig toestel hangt nog een sluier van geheimzinnigheid. Over z'n eigenschappen weet men weinig af. Het is echter een toestel dat de geluidsmuur overschrijden kan. Een oudere broer van dit apparaat, de **Leduc 016**, die z'n proefvlucht maakte in 1951, bereikte reeds een snelheid van 960 km. per uur. De piloot zit in de voorste punt van het toestel en over het uitzicht zal hij in ieder geval niet te klagen hebben. Deze kajuit kan in volle vlucht van het overige van het toestel gescheiden worden en, dank zij een valscherm, behouden landen.

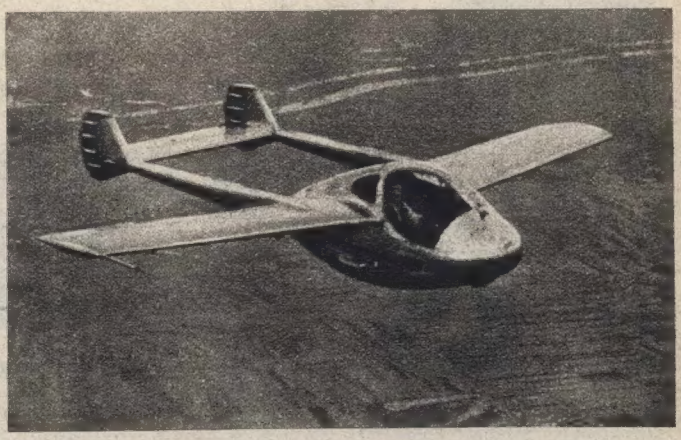

DE SIPA 200

DAT is het **kleinste** straalvliegtuig ter wereld ! Ingezet als militair vliegtuig, heeft het tot doel kleine afstanden in de kortst mogelijke tijd te overbruggen. De constructeurs die het, nu twee jaar geleden bouwden, hebben echter nog een ander doel, ze willen het nl. als « sportvliegtuig » doen ingang vinden! Voel je er iets voor? De kruissnelheid van de **SIPA 200** bedraagt 380 km. per uur. Het verbruikt slechts 100 liter brandstof per uur ! Er zijn slechts twee plaatsen in voorzien. Je beste vriend kan je dus gerust meenemen doch, denk er aan dat je niet meer dan 700 km. ineens kunt afleggen, dan moet je opnieuw tanken !

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt voortgezet.)

Kapitein Haddock stormt het kasteel binnen : hij moet de gendarmerie opbellen.

DE ZAAK ZONNEBLOEM

door HERGE

(Wordt voortgezet.)